

[Jensen-Brobj.]

kan være Tilfældet, men jeg siger: Vi kan ikke kontrollere det, før Tallene kommer offentligt frem. I hvert Fald er det givet, at var vi oppe paa 4 700 Mill. Kr. i Fjor, er det dalet igen. Det kan blive meget føleligt, hvis Indtægterne nu falder igen, og jeg tror, man skal være meget forsigtig med at regne med, at vor Nationalindtægt ligger saa højt.

Dernæst har Finansministerens Procentberegninger, som allerede nævnt, et forkert Udgangspunkt, idet han hverken for 1929 eller for 1937—38 tager de faktisk indbetalte Skatter og Afgifter i Betragtning. Bruger man den rigtige Fremgangsmaade, er Skattetrykket fra 1929 til 1937—38 i Procent af Nationalindtægten vokset fra knap 20 til 24—25 pCt. Den faktiske Stigning ligger meget nær ved de 5 pCt., men ogsaa dette Forsøg paa at anvende Nationalindtægterne som Tilsløringsmiddel er dømt til at mislykkes, for saa vidt man derved mener at kunne forflygtige Ansvaret for Skattetrykkets Stigning under den nuværende Regering.

Jeg skal prøve paa at føre et Bevis herfor. I 1929 var Statens og Kommunernes samlede Beskatning, som tidligere dokumenteret, 727 Mill. Kr. mod 1 145 Mill. Kr. i 1937—38. Den danske Befolkning talte i 1929 3 518 000 Personer og er siden vokset til 3 777 000 Personer. Den samlede Beskatning her i Landet var altsaa i 1929 207 Kr. pr. Hoved og i 1937—38 303 Kr. pr. Hoved. Skattetrykket pr. Indbygger i Danmark er altsaa i denne Periode vokset med 46 pCt.

Men der er en Morsomhed til, som jeg gerne vil have Lov til at tage med. Hvis vi bruger Ministerens egne Tal — dem anerkender jeg altsaa ikke som rigtige —, bliver Resultatet ikke bedre. Ministeren opgiver Kommunernes Skatter i 1928—29 til 285 Mill. Kr. og Statens Skatter til 357 Mill. Kr., i alt 642 Mill. Kr., og Ministeren opgiver Kommunernes Skatter i 1937—38 til 445 Mill. Kr. og Statens til 550 Mill. Kr., altsaa tilsammen ca. 1 000 Mill. Kr. Udregnet med et Indbyggerantal i 1929 paa 3 518 000 giver det 182 Kr. pr. Hoved, og udregnet med et Indbyggerantal i 1938 paa 3 777 000 kommer det op paa 265 Kr. pr. Hoved, altsaa en Stigning paa 83 Kr. pr. Hoved, og det giver en Skattestigning paa 46 pCt.

Altsaa, naar man bruger Ministerens egne Tal, som Ministeren forhaabentlig vil staa inde for, har vi i disse Aar haft en Skattestigning paa 46 pCt. Som Supplement til Ministerens Eventyr er disse Tal

ganske oplysende, og nu kan de Herrer fra Regeringspartierne passende fundere lidt over, hvordan de danske økonomiske Forhold, ikke mindst Beskæftigelses- og Rentabilitetsforholdene for Erhvervslivet artede sig i Ligevægtsaaret 1929, og hvordan de samme Forhold i Dag tager sig ud. Da vil man næppe finde noget Holdepunkt for den Anskuelse, at dansk Erhvervslivs økonomiske Bærekraft er vokset i en saadan Grad, at det aktive Erhvervs Udøvere i dette Land skulde være i Stand til, uden at det mærkes synderligt, at bære en Skattebyrde, der regnet pr. Indbygger fra Barnet i Vuggen til Oldingen paa Gravens Rand er steget med fra 40 til 50 pCt. Jeg ønsker den højtæredede Minister Lykke og Held paa Rulleskøjterne, men særlig elegante Herresving synes jeg nu ikke han slaar.

A. Svensson: Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at der i den senere Tid saavel i danske som tyske Regeringskredse har kunnet fastslaas en gensidig god Vilje til at medvirke til en Afspænding ved den danske-tyske Grænse. Det er ikke længere siden end i indeværende Foraar, at der ogsaa her i dette høje Ting blev taget kraftigt til Orde for en Revision af Grænsen af 1920. Imidlertid er der i Mellemtiden sket det overordentlig betydningsfulde, at den tyske Rigskansler i en Tale i Sportspaladset i Berlin den 26. September har fremsat en Erklæring om, at naar det sudetertyske Spørgsmaal var ordnet, havde Tyskland ikke flere territoriale Krav at stille i Europa. Det siger sig selv, at der heri ogsaa maatte være indeholdt en Anerkendelse af den nuværende Grænse mellem Danmark og Tyskland. Dette er da ogsaa blevet bekræftet derigennem, at Forsøg paa at omgaa eller bortfortolke Berlin-Erklæringen paa det bestemteste er blevet afvist.

Det viste sig nemlig, at den nationalsocialistiske Partifører inden for det tyske Mindretal i Nordslesvig, Dyrklæge Møller, Graasten, næsten omgaaende indledede en iøjnefaldende Sabotage af den tyske Rigskanslers Ord og Autoritet, og dette medførte igen nogle rigstyske Udtalelser, som jeg synes der er god Grund til at nævne i denne Forbindelse. Den 17. Oktober bragte saaledes det parti-officielle „Westdeutscher Beobachter“ en Artikel, der med stor Skarphed vendte sig imod Forlydender i den udenlandske Presse, gaaende ud paa, at Tyskland nærede onde Hensigter mod Danmark. Disse Forlydender, skrev Bladet, motiveres med nogle